

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาโมง
อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าโมง
เรื่อง การใช้แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

.....

องค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าโมงได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงการทุจริตมาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีโดยยึดถือและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ ข้อ ๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายในการควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตโดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าโมงบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตในด้านประสิทธิภาพและเป็นไปตามประสิทธิผลของการดำเนินงานและเพื่อให้มีระบบในการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๖

(นายอาจอง กองมณี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าโมง

คำนำ

การบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต เป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่าง ๆ อาทิ การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตาม ควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรภายใต้ภาวะการดำเนินงานของทุกๆ องค์กรล้วนแต่มีความเสี่ยงการทุจริตซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงการทุจริตเหล่านั้น อย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงการทุจริตว่ามีปัจจัยใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงาน หรือเป้าหมายขององค์กรจากโอกาสและผลกระทบผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญ ความเสี่ยงการทุจริต กำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยงการทุจริต อย่างเหมาะสม ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังภาครัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาโมง จึงได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต (Fraud Risk Management) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารปัจจัยและ ควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินการต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายให้ ระดับความเสี่ยงการทุจริตและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับ ประเมินควบคุมและตรวจสอบได้อย่างมีระบบ การควบคุมภายใน และการจัดการบริหารความเสี่ยงการทุจริต

องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาโมง
๑๒ เมษายน ๒๕๖๖

สารบัญ

หน้าที่

หลักการและเหตุผล
การประเมินความเสี่ยงการทุจริต
ความหมายและคำจำกัดความ
ประเภทความเสี่ยง
การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน
แผนบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต

๑
๒
๔
๗
๘
๑๑

หลักการและเหตุผล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภค ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐาน เป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับภาคประชาชนที่สุด ย่อมต้องเผชิญกับความ เสี่ยงการทุจริตและต้องให้ความสำคัญกับการบริหาร ความเสี่ยงการทุจริตเช่นเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงาน บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีการ กำกับดูแลที่ดี สร้างความคุ้มค่าและเพิ่มคุณค่าให้แก่องค์กร ทั้งด้านการบริหารงานงบประมาณ และบุคลากร องค์กรบริหารส่วนตำบลจำปาโมง จึงมีนโยบายที่จะนำระบบการบริหารความเสี่ยงการทุจริต มาใช้ในการบริหารจัดการองค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต เป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญ ตามหลักการกำกับดูแล กิจกรรมที่ดีที่จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตาม ควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ เป็นอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตขององค์กรบริหารส่วนตำบลจำปาโมง มีหลักการและความจำเป็นในการบริหารความเสี่ยงการทุจริตมาจาก

๑. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวดที่ ๑ มาตรา ๙ (๑) กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติการไว้เป็นการล่วงหน้า
๒. พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต
๓. หลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริต สำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต

วัตถุประสงค์การประเมินความเสี่ยงการทุจริต

๑. เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงาน เข้าใจหลักการและกระบวนการบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริต
๒. เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการวางแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริต
๓. เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงการทุจริตอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
๔. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต
๕. เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริตกับกลยุทธ์
๖. เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงการทุจริตที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

เป้าหมาย

๑. ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริต เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงาน ประจำปีให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
๒. ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงาน สามารถ ระบุความเสี่ยงการทุจริต วิเคราะห์ ความเสี่ยงการทุจริต ประเมินความเสี่ยงการทุจริต และจัดการความเสี่ยงการทุจริตให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
๓. สามารถแผนบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ
๔. เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง
๕. ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงการทุจริตและการบริหารความเสี่ยงการทุจริตถูกกำหนดขึ้น อย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร
๖. การบริหารความเสี่ยงการทุจริตได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กรที่ดี

ประโยชน์ของการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต

การดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตจะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นมี ข้อมูลที่จะใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น และทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอยู่รอดได้ใน สถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย โดยประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะได้รับการ ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต ดังนี้

๑. เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต จะช่วยให้คณะทำงานบริหารความเสี่ยงการทุจริตและผู้บริหารท้องถิ่นทุกระดับตระหนักถึง ความเสี่ยงการทุจริตหลักที่ สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น
๒. สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริตจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารท้องถิ่น ในการตัดสินใจด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริต ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร รวมถึงระดับ ความเสี่ยงการทุจริตที่ยอมรับได้

๓. ช่วยสะท้อนให้ภาพรวมของ ความเสี่ยงการทุจริต ต่างๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมาย และภารกิจหลักขององค์กรและตระหนักถึงความเสี่ยงการทุจริตสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุม ความเสี่ยง การทุจริตและธรรมาภิบาล

๔. เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงการทุจริตเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ ผู้บริหารท้องถิ่น สามารถมั่นใจได้ว่า ความเสี่ยงการทุจริตได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลารวมทั้ง เป็น เครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารท้องถิ่นในการบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดยุทธศาสตร์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กร เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดและสามารถปกป้องผลประโยชน์รวมทั้งเพิ่มมูลค่าแก่องค์กร

๕. ช่วยให้การพัฒนางานองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต ทำให้ รูปแบบการตัดสินใจในระดับการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารท้องถิ่นมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กรและระดับความเสี่ยง การทุจริตอย่างชัดเจน

๖. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต จัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสมโดยพิจารณาถึงระดับ ความเสี่ยงการทุจริต ในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริต เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงการทุจริตต่าง ๆ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงการทุจริต สูงย่อมแตกต่างกันหรือการเลือกใช้ มาตรการและประเภทย่อมใช้ทรัพยากรแตกต่างกัน เป็นต้น

ความหมายและคำจำกัดความของการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต

๑. ความเสี่ยงการทุจริต (Risk) หมายถึง เหตุการณ์/การกระทำใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นภายใน สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และจะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายของ แผนงาน / โครงการที่สำคัญในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ตามที่ระบุในแผนปฏิบัติการประจำปี ของส่วนราชการ โดยลักษณะของความเสี่ยงการทุจริต สามารถแยกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

๑. ปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่จะทำให้เกิดความเสี่ยงการทุจริต
๒. เหตุการณ์เสี่ยง คือ เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน หรือนโยบาย
๓. ผลกระทบของความเสี่ยงการทุจริต คือ ความรุนแรงของความเสียหายที่ น่าจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์เสี่ยง

๒. ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง การทุจริตที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้น ได้อย่างไร และ เพราะเหตุใด ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงการทุจริตที่ระบุควรเป็น สาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงการทุจริตในภายหลังได้อย่าง ถูกต้อง

๓. การประเมินความเสี่ยงการทุจริต (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยง การทุจริต การวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริต และจัดลำดับความเสี่ยง การทุจริต โดยการประเมินจากโอกาสที่จะเกิด และผลกระทบ

๔. การบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงการทุจริตและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถ ยอมรับ เกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับ ควบคุม และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว อาจแบ่งโดยสรุปได้เป็นแนวทางหลักได้ ดังนี้

๑. การยอมรับ (Accept) หมายถึง การที่ความเสี่ยงการทุจริตนั้นสามารถยอมรับได้ ภายใต การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เช่น กรณีที่มี ความเสี่ยงการทุจริตใน ระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใด ๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงการทุจริตไว้และไม่ ดำเนินการใด ๆ

๒. การควบคุม (Control) หมายถึง การที่ความเสี่ยงการทุจริตนั้นสามารถยอมรับได้ แต่ต้องมีการแก้ไขวิธีการควบคุม หรือมีการควบคุมเพิ่มเติม เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การ ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดทำมาตรฐานการควบคุม

๓. การยกเลิก (Terminate) หรือ หลีกเลี้ยง (Avoid) หมายถึง การที่ความเสี่ยงการทุจริตนั้นไม่สามารถยอมรับได้และต้องจัดการให้ความเสี่ยงการทุจริตนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขของการดำเนินงาน เช่น การหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงการทุจริตนั้น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน การลดขนาดของงานหรือกิจกรรม

๔. การโอนย้าย (Transfer) หมายถึง การโอนย้ายหรือแบ่งความเสี่ยงการทุจริตไปให้ผู้อื่นช่วยรับผิดชอบ เช่น การจ้างบุคคลภายนอกมาดำเนินการแทนการทำประกันภัย เป็นต้น

ประเภทความเสี่ยง

๑. ความเสี่ยงการทุจริตด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S) เกี่ยวข้องกับการบรรลุเป้าหมายและพันธกิจในภาพรวม โดยความเสี่ยงการทุจริต ที่อาจจะเกิดขึ้นเป็น ความเสี่ยงการทุจริต เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และเหตุการณ์ภายนอกส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์ที่ กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ หรือเกิดจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ขาดการมีส่วนร่วม จากภาคประชาชนหรือการร่วมมือกับองค์กรอิสระ ทำให้โครงการขาดการยอมรับและโครงการไม่ได้นำไปสู่ การแก้ไขปัญหาหรือการตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริหารหรือผู้มี ส่วนได้เสียอย่างแท้จริง หรือเป็นความเสี่ยงการทุจริตที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจผิดพลาดหรือนำการตัดสินใจนั้นมาใช้ อย่างไม่ถูกต้อง

๒. ความเสี่ยงการทุจริต ด้านการดำเนินงาน (Operational Risk : O) เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือผลการปฏิบัติงาน โดยความเสี่ยงการทุจริต ที่อาจเกิดขึ้นเป็น ความเสี่ยงการทุจริต เนื่องจาก ระบบงานภายในขององค์กร กระบวนการเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ใช้ บุคลากรความเพียงพอของข้อมูล ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินโครงการ

๓. ความเสี่ยงการทุจริตด้านการเงิน (Financial Risk : F) เป็นความเสี่ยงการทุจริต เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณและการเงิน เช่น การบริหารการเงินไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทำให้ขาด ประสิทธิภาพ และไม่ทันต่อ สถานการณ์หรือเป็นความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการเงินขององค์กร เช่น การประมาณการงบประมาณไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการ เป็นต้น เนื่องจากขาดการจัดหาข้อมูลการวิเคราะห์ การวางแผน การควบคุมและการจัดทำรายงานเพื่อนำมาใช้ใน การบริหารงบประมาณและการเงินดังกล่าว

๔. ความเสี่ยงการทุจริต ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ (Compliance Risk : C) เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบต่าง ๆ โดยความเสี่ยงการทุจริตที่อาจ เกิดขึ้นเป็น ความเสี่ยงการทุจริตเนื่องจากความไม่ชัดเจน ความไม่ทันสมัย หรือความไม่ครอบคลุมของ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ รวมถึง การทำนิติกรรมสัญญาการร่างสัญญาที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงาน

ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริตนั้น จะพิจารณาปัจจัยเสี่ยงจากด้านต่าง ๆ โดยนำ แนวคิดเรื่อง ธรรมชาติของความเสี่ยงในแต่ละด้านมาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริตด้วย ทั้งนี้ ความเสี่ยงการทุจริต เรื่องธรรมชาติของความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/โครงการ เพื่อให้เป็นไปตามหลักธรรมชาติ ได้แก่

๑. ประสิทธิภาพ : ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนปฏิบัติ ราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการความสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มี ภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทาง ยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจนกระบวนการปฏิบัติงาน และระบบงานที่ เป็นมาตรฐาน รวมถึง มีการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ

๒. ประสิทธิภาพ : การบริหารราชการ ตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ ทรัพยากรทั้ง ด้านต้นทุนแรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ ตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม

๓. การมีส่วนร่วม : กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มมีโอกาสดำเนินการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนคติร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วม คิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหาความร่วมมือในกระบวนการตัดสินใจและร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานผู้มีส่วนการพัฒนา

๔. ความโปร่งใส : กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรีโดยประชาชนสามารถรับรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

๕. การตอบสนอง : การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึง ตอบสนองความคาดหวังความต้องการของประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

๖. ภาวะรับผิดชอบ : การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้ง การแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

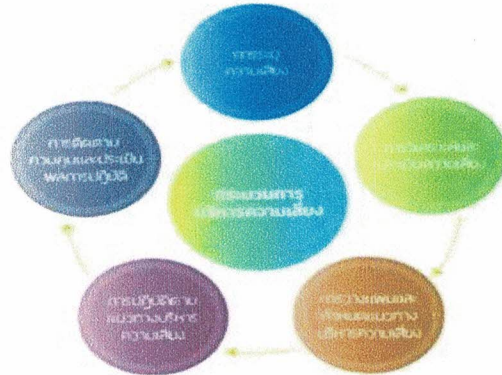
๗. นิติธรรม : การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้เสีย

๘. การกระจายอำนาจ : การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยงานปกครองอื่น และภาคประชาชนดำเนินการแทน โดยมีอิสระตามสมควรรวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างควมพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสียการปรับปรุงกระบวนการและเพิ่มผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ ทั้งนี้ การกระจายอำนาจการตัดสินใจที่ดี บุคลากรต้องมีความรู้ ความสามารถ และข้อมูลสนับสนุนเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่เหมาะสม

๙. ความเสมอภาค : การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการ แบ่งแยกด้าน ชาย/หญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายและสุขภาพ สถานะของ บุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมินและจัดลำดับความเสี่ยงการทุจริตที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการจัดทำแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริตโดยกำหนดแนวทางการควบคุม เพื่อป้องกันหรือลด ความเสี่ยงการทุจริตให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจำป่าโมง มีขั้นตอนหรือ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต ๖ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การระบุความเสี่ยงการทุจริต เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ทั้งที่มีผลดีและผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร

๒. การวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงการทุจริต

เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยงการทุจริต และ จัดลำดับความเสี่ยงการทุจริตโดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิด ความเสี่ยงการทุจริต และความรุนแรง ของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยงการทุจริตโดยอาศัยหลักเกณฑ์ มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ทำให้การตัดสินใจ จัดการกับความเสี่ยงการทุจริตเป็นไปอย่างเหมาะสม

๓. การวางแผนและกำหนดแนวทางจัดการความเสี่ยงการทุจริต

เป็นการกำหนดมาตรการหรือ แผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุม ความเสี่ยงการทุจริต ที่สูง และสูงมากให้ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้สามารถปฏิบัติได้จริงและควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้อใช้ในการกำหนดมาตรการกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

๔. การปฏิบัติตามแนวทางบริหารความเสี่ยงการทุจริต รายงานและติดตามผล

เป็นการรายงาน และติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหาร ความเสี่ยงการทุจริตที่ได้ดำเนินการทั้งหมด ประจำปีงบประมาณ ให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้ความเห็นชอบดำเนินการตามแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยงการทุจริต

๕. การติดตามควบคุมและประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต

เป็นการประเมิน การบริหารความเสี่ยงการทุจริต ประจำปีงบประมาณ เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กร มีการบริหารความเสี่ยงการทุจริตเป็นไปอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพมาตรการหรือกลไกการควบคุม ความเสี่ยงการทุจริตที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงการทุจริตที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ ยอมรับหรือต้องจัดหามาตรการหรือตัวควบคุมอื่น เพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงการทุจริตที่ยังเหลืออยู่หลังมีการ จัดการอยู่ในระดับที่ยอมรับได้พร้อมทั้งทบทวนการ บริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตเป็นการทบทวน ประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงการทุจริตทุกขั้นตอนเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยง การทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน

การกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยงการทุจริต ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงการทุจริต (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยงการทุจริต (Degree of Risk) โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

หลักเกณฑ์การให้คะแนนโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงการทุจริตและความรุนแรงของผลกระทบ

๑. ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงการทุจริต (Likelihood : L) จำแนกเป็น ๕ ระดับ ได้ดังนี้

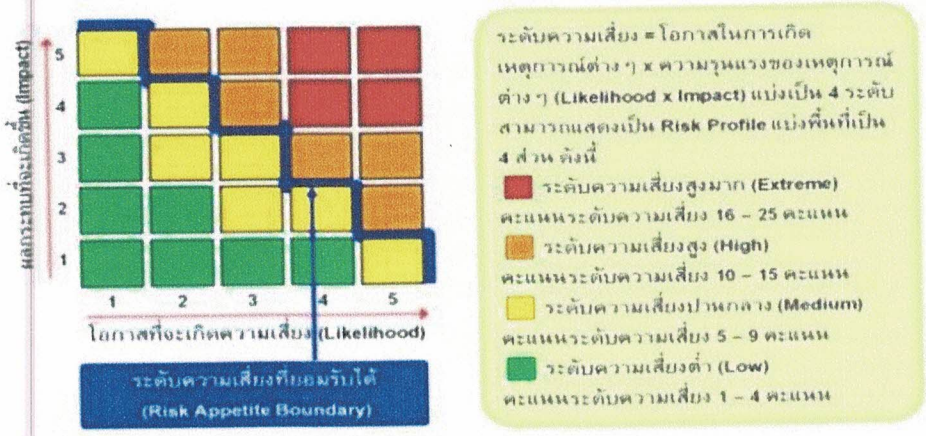
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้ง/เกิดขึ้นเป็นประจำ
๔	สูง	๑-๖ เดือนต่อครั้ง/เกิดขึ้นค่อนข้างบ่อย
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง/เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
๒	น้อย	๒-๓ ปีต่อครั้ง/เกิดขึ้นนานๆ ครั้ง
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง/เกิดขึ้นได้ในกรณียกเว้น

๒. ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I) จำแนกเป็น ๕ ระดับ ได้ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	รุนแรงที่สุด	เกิดความเสียหาย ร้อยละ ๒๕ ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม/กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สิน/การบาดเจ็บถึงเสียชีวิต
๔	รุนแรงมาก	เกิดความเสียหาย ร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม/กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สิน/การบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นทุพพลภาพ ไม่สามารถปฏิบัติงานได้
๓	ปานกลาง	เกิดความเสียหาย ร้อยละ ๑๕ ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม/กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สินมาก/การบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นหยุดงาน
๒	น้อย	เกิดความเสียหาย ร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม/กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สินปานกลาง/การบาดเจ็บ รุนแรง
๑	น้อยมาก	เกิดความเสียหาย ร้อยละ ๕ ของงบประมาณการดำเนินงานในแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม/กระทบต่อชื่อเสียง ทรัพย์สินเล็กน้อย/การบาดเจ็บที่ไม่รุนแรง

๓. ระดับของความเสียหายการทุจริต (Degree of Risk : D) มีค่าเป็นเชิงปริมาณ ซึ่งคำนวณได้จากสูตรดังนี้

ระดับความเสียหายการทุจริต = ระดับโอกาส x ระดับผลกระทบของ(D = L x I)

- ระดับความเสียหายการทุจริตต่ำ คะแนนระดับความเสียหายการทุจริต ๑-๔ คะแนน หมายถึง ระดับความเสียหายการทุจริตยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสียหายการทุจริต
- ระดับความเสี่ยงปานกลาง คะแนนระดับ ความเสียหายการทุจริต ๕- ๙ คะแนน หมายถึง ระดับ ความเสียหายการทุจริตที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายการทุจริตเพิ่มมากขึ้นไปอยู่ใน ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้
- ระดับความเสียหายการทุจริต สูง คะแนนระดับความเสียหายการทุจริต ๑๐-๑๕ คะแนน หมายถึง ระดับความเสียหายการทุจริตที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยต้องจัดการความเสียหายการทุจริตเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
- ระดับความเสียหายการทุจริตสูงมาก คะแนนระดับความเสียหายการทุจริต ๑๖-๒๕ คะแนน หมายถึง ระดับความเสียหายการทุจริตที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดการจัดการ ความเสียหายการทุจริตให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้อย่างเร่งด่วน

การควบคุม

นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ เพื่อลด ความเสียหายการทุจริตและทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ มีดังนี้

- การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายการทุจริตและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กรการแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุม การเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น
- การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบ ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทวน การวิเคราะห์ การยืนยันยอดการตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง เป็นต้น
- การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัล การประกาศเกียรติคุณแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น
- การควบคุมโดยการชี้แก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

การรายงานและติดตามผล

หลังจากจัดทำแผนบริหาร ความเสี่ยงการทุจริต และมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการ รายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้มีความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมี เป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการ ความเสี่ยงการทุจริต รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงการทุจริตที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผล ตามวัตถุประสงค์ของการ บริหารความเสี่ยงการทุจริตหรือไม่

โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่าวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตใดมี ประสิทธิภาพดีก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ฝ่าย บริหาร ทราบตามแบบรายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ กระบวนการสอบทานอาจกำหนดข้อมูลที่ต้องติดตาม พร้อมทั้ง กำหนดความถี่ในการติดตามผลโดยสามารถติดตามผลได้ใน ๒ ลักษณะ คือ

๑. การติดตามผลเป็นรายครั้ง เป็นการติดตาม ตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก ๓ เดือน ๖ เดือน ๙ เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น
๒. การติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงาน เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ตามปกติของหน่วยงาน

การประเมินผลการบริหารความเสี่ยงการทุจริต

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจำปาโมง ต้องทำสรุปรายงานผลและประเมินการ บริหารความเสี่ยงการทุจริตรอบ ๖ เดือนและรอบประจำปีงบประมาณ ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำปาโมง เพื่อให้มั่นใจว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจำปาโมง มีการบริหารความเสี่ยงการทุจริตเป็นไปอย่าง เหมาะสม ถูกต้อง และมี ประสิทธิภาพ มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงการทุจริตที่ดำเนินการ สามารถ ลดและควบคุมความเสี่ยงการ ทุจริตที่เกิดขึ้นได้จริง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหามาตรการ หรือต้องจัดหามาตรการหรือควบคุมเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงการ ทุจริตที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการอยู่ใน ระดับที่ยอมรับได้และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงการทุจริตอย่าง ต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมในการ ดำเนินงาน

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต (Fraud Risk Management) และการประเมินความเสี่ยงการทุจริต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลป่าโมง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี

ความเสี่ยงการทุจริต	กิจกรรมการจัดการ/มาตรการป้องกัน	ปัจจัยเสี่ยง	ระยะเวลาดำเนินการกิจกรรม	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	ประเมินระดับของความเสียหาย		
							ต่ำ	ปานกลาง	สูง/สูงมาก
ความเสี่ยงการทุจริตด้านการปฏิบัติงาน									
๑.การเฝ้าระวังของผู้นำองค์กรหรือหน่วยงานที่มีอำนาจในการอนุมัติอนุมัติต่างๆ	การพิจารณาอนุมัติ ยึดหลักตามกฎหมาย ระเบียบอย่างเคร่งครัด	เจ้าหน้าที่อาจได้รับคำสั่งที่มีข้อบกพร่องหรือมีการเอื้อประโยชน์กันจากผู้ขออนุญาต หรือ อนุมัติต่างๆ	ต.ค. ๖๕ - ก.ย. ๖๖	การพิจารณาอนุมัติ เป็นไปอย่างถูกต้อง เป็นธรรม	-	ทุกกอง			
๒.การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	กำกับ ดูแล ควบคุมการปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามกฎหมาย	ผู้บังคับบัญชาขาดการควบคุมหรือไว้วางใจผู้ใต้บังคับบัญชามากเกินไป	ต.ค. ๖๕ - ก.ย. ๖๖	การปฏิบัติงาน โปร่งใส ตรวจสอบได้	-	ทุกกอง	✓		
๓.โครงการก่อสร้างพื้นฐานไม่มีคุณภาพ ประโยชน์	ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบงานจ้าง	-เจ้าหน้าที่ได้รับสินบนจากผู้รับเหมาก่อสร้าง -งบประมาณมีจำกัด	ต.ค. ๖๕- ก.ย. ๖๖	โครงการก่อสร้างทุกโครงการได้ใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้จริง	-	กองช่าง	✓		

ความเสี่ยงการทุจริต	กิจกรรมการจัดการ/มาตรการป้องกัน	ปัจจัยเสี่ยง	ระยะเวลาดำเนินการกิจกรรม	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	ประเมินระดับของความเสียหาย		
							ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ความเสี่ยงการทุจริตด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ									
๔. ความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน เนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมาย ที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	ส่งพนักงานและบุคลากรของ อบต. จำปาศักดิ์ เข้าร่วมการอบรมตามสายงาน	ผู้บังคับบัญชาขาดการควบคุมและไม่ได้บังคับบัญชาแจ้งให้ทราบ	ต.ค. ๖๕ - ก.ย. ๖๖	ไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน	-	ทุกกอง	✓		
๕. การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุ เป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง ตามกฎระเบียบ และข้อบังคับ	- ส่งพนักงานและบุคลากรของ อบต. จำปาศักดิ์ ดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและพัสดุเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง - ตรวจสอบฎีกาและเอกสารประกอบฎีกา	เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ความเข้าใจในงานจัดซื้อจัดจ้างและการพัสดุ	ต.ค. ๖๕ - ก.ย. ๖๖	ไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน	-	ทุกกอง	✓		

ความเสี่ยงการทุจริต	กิจกรรมการจัดการ/มาตรการป้องกัน	ปัจจัยเสี่ยง	ระยะเวลาดำเนินกิจกรรม	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	ประเมินระดับของความเสียหาย		
							ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ความเสี่ยงการทุจริตด้านการเงิน									
๖. การทุจริตการเบิกจ่ายเงินต่างๆ	-มีการตรวจสอบโดยหน่วยงานตรวจสอบภายใน -ตรวจสอบฎีกาพร้อมเอกสารประกอบฎีกา -จัดอบรมผู้ปฏิบัติหน้าที่เบิกจ่ายและทบทวนให้ความรู้ ความเข้าใจให้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ	-ผู้บังคับบัญชาขาดการควบคุม -เจ้าหน้าที่มีปัญหาทางการเงิน	ต.ค. ๖๕ - ก.ย. ๖๖	ไม่เกิดการทุจริตในหน่วยงาน	-	ทุกกอง	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
๗. การนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	-มีการตรวจสอบโดยงานพัสดุ -เผยแพร่กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่บุคลากร	ผู้บังคับบัญชาขาดการควบคุม ปล่อยปละละเลยผู้ใต้บังคับบัญชา	ต.ค. ๖๕ - ก.ย. ๖๖	ไม่มีการนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	-	ทุกกอง	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
๘. การจ่ายเบี้ยยังชีพไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย	-ตรวจสอบข้อมูลกับฐานข้อมูลกรมบัญชีกลางเป็นประจำ -มีการรายงานการเบิกจ่าย การลงทะเบียนผู้รับเบี้ยยังชีพรายใหม่ให้	-ผู้บังคับบัญชาขาดการควบคุม ปล่อยปละละเลยผู้ใต้บังคับบัญชา -เจ้าหน้าที่มีปัญหาทางการเงิน	ต.ค. ๖๕ - ก.ย. ๖๖	การจ่ายเบี้ยยังชีพเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย	-	กองสวัสดิการและสังคม	ปานกลาง	สูง	สูงมาก

ความเสี่ยงการทุจริต	กิจกรรมการจัดการ/ มาตรการการป้องกัน	ปัจจัยเสี่ยง	ระยะเวลาลดดำเนินการ กิจกรรม	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	ประเมินระดับของความเสียหาย		
							ต่ำ	ปานกลาง	สูง/ สูงมาก
ความเสี่ยงการพัฒนา ไม่ถูกต้องเหมาะสม ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน	มีการตรวจสอบ ติดตามประเมินผลแผน พัฒนาท้องถิ่นเป็นประจำทุก ปีงบประมาณ -รายงานแผนการพัฒนา ให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เสมอ -เสริมสร้างความรู้ให้แก่ ผู้จัดทำแผนพัฒนาให้ กระทำตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ	เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจ ทำให้การวางแผนไม่ เหมาะสม	ต.ค. ๖๕ - ก.ย. ๖๖	ระดับความสำเร็จ ของแผนสูงกว่าร้อยละ ๖๐ สามารถใช้ จ่ายงบประมาณได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	-	สำนักงานปลัด			